

Anna Dagnan-Ginter, Elżbieta Chochorowska, Sławomir Dryja, Maciej Pawlikowski

Ściejowice, gm. Liszki, woj.
krakowskie, St. 1, AZP 103-55/135

Informator Archeologiczny : badania 24, 6

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

drzewne, nadające się do datowania C-14, najprawdopodobniej związane z jedną z faz osadniczych występujących na terasie.

Stanowisko 3

Położone jest na małej wyspie-ostańcu około 200 m na wschód od stanowiska Smolno Wielkie 2. Materiał w liczbie około 250 krzemieni zwykłych oraz 32 wydzielonych występował w próchnicy do głębokości 40-45 cm w mało charakterystycznym układzie.

Bezpośrednio pod próchnicą zalegały płaski podłoża.

Chronologicznie wiązać należy go z osadnictwem mezolitycznym, być może atlantyckim. W wykopie uchwycono również palenisko z okresu rzymskiego, o średnicy około 1 m.

Badania na tych stanowiskach zakończono. Materiały znajdują się w ZAW IHKM PAN w Poznaniu.

Ściejowice, gm. Liszki woj.
krakowskie St. 1 AZP 103-
55/135

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadzili: dr Anna Dagnan-Ginter, mgr Elżbieta Chochorowska (MA), mgr Sławomir Dryja. Konsultacja geologiczna — doc. dr hab. Maciej Pawlikowski (AGH). Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Badania o charakterze weryfikacyjno-ratowniczym. Drugi sezon badań. Obozowisko mezolityczne.

Kontynuowano prace wykopaliskowe na stanowisku 1 w Ściejowicach. Wykop (II/90) był bezpośrednim nawiązaniem i poszerzeniem wykopu II/89 w kierunku zachodnim. Przebadano dalsze 42 m² obszaru stanowiska. Uzyskano około 4 tysięcy artefaktów krzemienianych. Ponadto wydobyto niewielką ilość złe zachowanego, okruszowego materiału ceramicznego, który zalegał w warstwach przypowierzchniowych.

W odsłoniętym w trakcie eksploracji stanowiska profilu stwierdzono obecność dwóch poziomów glebowych: współczesnej próchnicy i starszej gleby, jednak wyraźnie młodziej od badanego obozowiska dolnego poziomu glebowego i w obrębie ciemnego piasku bezpośrednio pod nim zalegającego.

Analiza poziomego rozmieszczenia wyrobów krzemienianych w odsłoniętej części stanowiska, wydaje się wskazywać na jednokrzemienicowy układ przestrzenny obozowiska.

W inwentarzu krzemienianym znaczącą grupę stanowią narzędzia, wśród których najliczniej reprezentowane są zbrojniki. Pokrój typologiczno-techniczny materiałów krzemienianych oraz frekwencja poszczególnych grup wyrobów (duży udział narzędzi) świadczą o podomowym charakterze stanowiska.

Troniny, gm. Pątnów woj.
sieradzkie St. 5 AZP 80-45/5

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził dr Krzysztof Cyrek z Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Finansował WKZ w Sieradzu. Czwarty sezon badań. Obozowisko i pracownia krzemieniarska z paleolitu schyłkowego, obozowisko z mezolitu i osada z późnej epoki brązu.

Jak wykazały czteroletnie badania archeologiczne i geomorfologiczne stanowisko zajmuje sporą część cypla współczesnej terasy nadzalewowej. U jej podnóża odkryto kopalne starorzecza, będące świadectwem późnoplejstoceniowego (data 14C: 10710 ± 180 BP) i holoceniowego rozwoju doliny Warty. W trakcie tegorocznych badań powiększono przebadaną powierzchnię do 260 m² oraz do 12 liczbę dobrze uchwytnych, schyłkowopaleolitycznych krzemienic. Każda z nich charakteryzowała się współobecnością domowych i pracownianych elementów. Krzemienicom towarzyszyły składy rdzeni i pól surowca oraz silnie zniszczone jamy kulturowe o trudnej do odczytania morfologii i niejasnej funkcji.

Szereg danych przemawia za tym, że mamy tu do czynienia z obozowiskami i pracowniami przydomowymi kultury świderskiej, wielokrotnie zakładanymi na omawianym cyplu, co w sumie utworzyło stanowisko o powierzchni ok. 10000 m².

Na podstawie wyników analizy techniczno-typologicznej oraz chronologii innych stanowisk z tego rejonu, stanowisko w Troninach należy umieścić w okresie od schyłku Allerödu do początku holocenu.

Badania na stanowisku zostały zakończone.

Turkowice, gm. Werbkowice woj. zamojskie patrz epoka brązu